

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

1

בפני כב' השופטת ד"ר ורדה בן שחר

התובעת והנתבעת שכנגד

על ידי ב"כ עו"ד אלי מור (מלול)

נגד

הנתבע והתובע שכנגד

על ידי ב"כ עו"ד

2

3

4

פסק דין

5

לפניי ארבע תביעות שמקורן בהסכם גירושין שנכרת בין הצדדים ביום 5.1.1994 (להלן: "ההסכם").

6

7

יש לציין שהתיקים נפתחו מלכתחילה והחלו להתנהל בבית משפט השלום ברחובות והועברו מאוחר יותר לדיון לפני מותב זה. חלק מהתיקים נפתחו בעקבות החלטות שניתנו כפי שיפורט בהמשך.

8

9

10

תחילתו של ההליך בערעור שהוגש על החלטת ראש הוצל"פ מתל אביב (ע"ר 31102-12-11) אשר

11

דחה את בקשת המערער (להלן: "הנתבע") לביטול כל הליכי הוצל"פ בתיק שמספרו 01-56175-11-

12

1. ההליכים לפני ראש הוצל"פ נסובו על דרישת האישה (להלן: "התובעת") להחזר חוב בסך

13

842,289 ₪ בגין ההסכם שכרתו ביום 5.1.1994 אשר אושר באותו מועד בבית המשפט המחוזי בתל

14

אביב על ידי כב' השופט צבי הכהן (כתוארו אז). כב' השופט הכהן אישר את רכיב המזונות והמשמורת

15

ונתן לו תוקף פסק דין אך את הרכיבים הממוניים שבהסכם אישר בלבד. מצאתי לקבל את הערעור

16

(ראה פסק דין מיום 27.10.2013 ערעור על פסק הדין נדחה).

17

בפסק הדין מצאתי להדגיש כדלקמן: "שני הצדדים לא קיימו את ההסכם. המבקש לא העביר סכום

18

שווה ערך ל-40 אלף דולר ולאור זאת לא חתמה האישה על המסמכים. המבקש גם לא שילם את

19

החוב לבנק הנותן על שמה ל האישה. לאחר מספר שנים עזבה המשיבה את הארץ עם ילדיה

20

לארה"ב בשל פחדיה מהנושים ושה לארץ בשנת 2005. כל אותה עת התגורר המבקש בדירת בני

21

הזוג".

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

1 בעקבות קבלת הערעור הגישו שני הצדדים את תביעות לאכיפת ההסכם כל אחד מבקש לאכוף את
2 החלקים הנוחים לו בהסכם.

3 התביעות הדורשות הכרעה איפה הן :

4 תמ"ש 12260-12-13 - תביעה לאכיפת הסכם הגירושין מיום 5.1.1994 (להלן: "ההסכם") ותביעה
5 כספית על סך 692,193 ₪ מטעם האישה.

6 תמ"ש 15879-06-11 - תביעה למתן פסק דין הצהרתי שהגיש האיש לאכיפת ההסכם ולסגירת תיק
7 הוצאה לפועל שפתחה האישה.

8 תמ"ש 11992-06-13 - תביעה לצו מניעה קבוע שהגישה האישה לפיו עתרה לאסור על העברת כספים
9 ואו נכסים לאיש מתוך עזבונו הוריו המנוחים במטרה להבטיח תביעתה.

10 תמ"ש 31313-09-11 תביעה כספית מטעם האישה על סך 147,841 ₪ המהווה סכום ששילמה בגין
11 חוב לבנק דיסקונט, לצורך סגירת החשבון. מדובר בחוב שהאיש התחייב לשלם לבנק במסגרת ההסכם
12 אליו צרפה תשלומים חודשיים שלטענתה משולמים על ידה עד היום.

13 לשם הנוחות יקראו הצדדים להלן "התובעת" ו"הנתבע".

הרקע להגשת התביעות

15 1. הצדדים בני זוג לשעבר, גרושים שמנהלים סכסוך עיקש ועתיק יומין שראשיתו בתחילת
16 שנות השבעים של המאה הקודמת עם פירוק נישואיהם. הצדדים התגרשו בשנת 1999, בעת
17 ששהתה התובעת בארה"ב עם בנם הצעיר.

18 2. התובעת נקטה בהליכים בבית המשפט המחוזי בתל אביב (מ.א. 1682/93, מ.א. 1720/93, מ.א.
19 4481/93).

20 3. על אף הסכסוך הקשה שהתגלע, הצליחו הצדדים להגיע במסגרת ההליכים הנ"ל להסכם
21 שהוכתב לפרוטוקול ביום 5.1.94 בדיון לפני כבוד השופט צבי הכהן (כתוארו אז). כבי השופט
22 הכהן אישר את ההסכם ככל שהתייחס ליחסים הממוניים בין הצדדים בהתאם לחוק יחסי
23 ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 ונתן לו תוקף של פסק דין ביחס למשמורת ולמזונות.

24 4. במסגרת ההסכם נקבע בסעיף 2 כדלקמן:

25 "הבעל ייתן לאישה תוך 45 יום מהיום או עד למעמד סידור הגט, הכול לפי
26 המוקדם יותר סכום השווה ל- 40 אלף דולר, לפי השער היציג שהיה בעת מתן
27 הסכום. במעמד זה תפקיד האישה בידי הנאמנות של עו"ד [REDACTED] יפוי כח בלתי
28 חוזר להעברת כל זכויותיה לבעל או לפקודתו בדירה משותפת.. הבעל יפרע כל
29 החוב המגיע לבנק מהחשבון על שם האישה מספר 68160 בחשבון בנק דיסקונט
30 סניף גדרה. עם פירעון חוב זה ע"י הבעל יהיה עו"ד [REDACTED] חופשי מהנאמנות

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

- 1 בגין הפקדת יפוי הכח הנ"ל בידי ויוכל לפעול עפ"י יפוי כוח זה.. ובתנאי
- 2 שהבעל ישחרר את האישה מחיוביה בגין החוב של המשכנתא על דירה זו".
- 3
- 4 5. ביום 17.7.95 עזבה התובעת את הארץ לארה"ב יחד עם בנם הצעיר של הצדדים [REDACTED]
- 5 שלטענתה לא יכלה להתמודד יותר עם החוב שיצר הנתבע כלפי בנק דיסקונט שהגיעה אותה
- 6 עת לסך של כ-2,000,000 ₪. בנם הבכור [REDACTED] עבר להתגורר עם הנתבע למשך חצי שנה, אך
- 7 התקשה להסתדר עם אביו ועבר להתגורר בבית הסבתא, אמה של התובעת. במהלך שירותו
- 8 הצבאי, הוכר כחייל בודד.
- 9 6. בשנת 1999, בזמן שהותה בארה"ב, בתיווך אמה, ולאחר שוויתרה על תשלום הנתבע למזונות
- 10 הילדים, התגרשו הצדדים (הגט ניתן באמצעות שליח).
- 11 7. במרוצת השנים לא קיימו הצדדים את הוראות ההסכם. הנתבע לא העביר את הסכום הנקוב
- 12 בסעיף 2 להסכם ולאור זאת לא חתמה האישה על המסמכים. הנתבע גם לא שילם את החוב
- 13 לבנק דיסקונט שנותר על שמה של האישה והחוב תפח.
- 14 8. התובעת שבה לארץ בשנת 2005 וביקשה מהנתבע לקיים את הוראות ההסכם אך משלא נעתר
- 15 לה, פתחה תיק הוצאה לפועל לגביית חובותיו כלפיה (מספר 01-56175-11-1 ביחס להחלטות
- 16 ראש ההוצל"פ הוגש ערעור ובעקבות קבלת הערעור, הגישו הצדדים את התביעות
- 17 המפורטות.
- 18 **ההליך הדיוני**
- 19 אני מוצאת להדגיש את ההתנהלות בין הצדדים משום שיש לכך השלכות גם ביחס להסכם.
- 20 יש צורך לציין ששני הצדדים מבקשים לאכוף את ההסכם, כל אחד מטעמו הוא ולכן כל
- 21 טענה דיונית ביחס להסכם כמו טענת התיישנות שטון הנתבע תדחה ולו מהטעם הזה.
- 22 9. בדיון שהתקיים ביום 04.3.12 רשמתי לפניי את הצעת הנתבע, לשלם את הסך שעליו היה עליו
- 23 לשלם בהתאם להסכם, בסך 40,000 דולר וכן את הצעתו לשלם את הסכום שמשלמת האישה
- 24 עד היום כהחזר הלוואת גישור בסך כ-140,000 ₪.
- 25 10. ב"כ הנתבע אף העביר לעיון בית המשפט ביום 14.03.12 הצעה מאת רואה חשבון כיצד יש
- 26 להצמיד את הסכום בהתאם לערכו במועד ההצעה.
- 27 11. הצדדים ביקשו לשקול ולהודיע לבית המשפט ולבסוף חזרו בהם מהצעה זו.
- 28 12. בדיון מיום 31.12.13 (לאחר שהתקיים דיון הוכחות ביום 30.9.13) הוכתבו לפרוטוקול
- 29 הסכמות הצדדים ביחס לכלל ארבע התביעות, אולם הצדדים שהיו אמורים לנסח את
- 30 ההסכמות ולגבשן לכלל הסכם חזרו בהם.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

13. ביום 23.6.14 לאחר שנשמעה גם עדותו של בנם של הצדדים, אפשרתי לתובעת לתקן את כתב התביעה ולהוסיף הסעדים הנוספים הכספיים שביקשה לתבוע במסגרת אכיפת ההסכם.

ההסכם :

להלן נוסחם של סעיפי ההסכם כפי שפורט בפרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי ב-מ.א. 1682/93, 1720/93, 4481/93, שנדון ביום 5.1.94 ואושר על ידי כבי' .

1. בני הזוג הסכימו להתגרש זמ"ז בגט פיטורין, ולצורך כך יגישו בקשה משותפת לביה"ד הרבני למתן פס"ד לגירושין וסידור גט ביניהם. כל אחד מבני הזוג מתחייב להופיע בביה"ד הרבני בכל מועד שביה"ד יקבע .

2. הבעל יתן לאשה תוך 45 יום מהיום או עד למעמד סידור הגט הכל לפי המועד המוקדם יותר סום השווה ל 40 אלף דולר לפי השעה היציג שיהיה בעת מתן הסכום, במעמד זה של מסירת הסכום תפקיד האישה בידי הנאמנות של ייפוי כוח בלתי חוזר להעברת כל זכויותיה לבעל או לפקודתו בדירה המשותפת והידועה כגוש 3705 חלקה 482/29. הבעל יפרע את כל החוב המגיע לבנק מהחשבון שעל שם חוב זה ע"י הבעל יהיה עו"ד חופשי מהנאמנות בגין הפקדת ייפוי הכוח הנ"ל בידי ויוכל לפעול עפ"י ייפוי כוח זה, ובתנאי שהבעל ישחרר את האישה מחיוביה בגין החוב של המשכנתא על דירה זו . מיד לאחר חתימת הסכם זה תשתף האישה פעולה יחד עם הבעל או מישהו מטעמו כדי להקטין במידת האפשר את סכום החוב המגיע לבנק מחשבונה הנ"ל. וכן תיתן ייפוי כוח לאחי הבעל מר לבעל לפעול בשמה בחשבון הנ"ל כדי להקטין את חובה עד כמה שאפשר. כל חוב או זכות מאיזה סוג ומן שהו איש למישהו מבני הזוג יהיה שלו ויישאר באחריותו, למעט החשבון הנ"ל של האישה שלגביו נקבעו ההוראות דלעיל."

אני שבה ומדגישה כי הוראות אלו של ההסכם קיבלו תוקף של אישור בלבד על ידי בית המשפט המחוזי .

טענות הצדדים

ביחס לתביעות בתמ"ש: תמ"ש 12260-12-13, 15879-06-11, 31313-09-11. שלושתן נובעות מההסכם.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

1 כל צד טוען שלא מולא חלקו בהסכם. מאחר ומדובר בתביעות הדדיות שנובעות מאותה עילה -
2 הסכם הגירושין מיום 5.1.94, מצאתי לדון בהן במאוחד.

טענות התובעת

5 1. מפנה להסכם וטוענת כי הרעיון שעמד מאחורי ההסכם היה שעל הנתבע היה לשלם לה את
6 מחצית שווי הדירה שבבעלותם, בהתאם לשווייה באותו מועד, בסך השווה בשקלים ל-
7 40,000 דולר.

8 2. במשך כ-22 שנים לא קיים הנתבע את ההסכם ובמקביל הוא מחזיק בדירת המגורים
9 המשותפת ומתגורר בה לבדו, מבלי לשלם לה את חלקה בדירה ואף לא עבור השימוש שעשה
10 בדירה.

11 3. על פי סעיף 2 להסכם לא יכולה להיות פרשנות אחרת אלא שעל הנתבע חלה חובת התשלום
12 בתוך 45 יום מאישור ההסכם מיום 5.1.94, בסכום בשקלים השווה ל-40,000 דולר ארה"ב
13 לפי השער היציג הידוע ביום התשלום אך זאת לא עשה הנתבע עד היום. הוא גם לא שילם
14 את החוב לבנק דיסקונט בהתאם להסכם. היא מבקשת לדחות את טענות הנתבע לפיהן
15 ביצוע התשלום היה מותנה בהפקדת ייפוי כוח בלתי חוזר להעברת זכויותיה. עפ"י ההסכם
16 היה עליה להפקיד את ייפוי הכוח לידי של בא כוח הנתבע במעמד ביצוע התשלום וככל
17 שלא בוצע התשלום הרי שלא התקיים התנאי של "במעמד זה" ולכן לא ניתן היה להפקיד
18 את ייפוי הכוח בידי ב"כ הנתבע.

19 4. היא מבקשת לדחות את טענת הנתבע לפיה לא ניתן היה להשיגה כדי לקבוע פגישה לביצוע
20 התשלום. אלו טענות תמוהות מאוד מאחר שנסעה לארה"ב כשנתיים לאחר החתימה על
21 ההסכם. כל אותה עת, כשהתגוררה בארץ, הנתבע נהג לאסוף את הילדים מביתם. באותה
22 עת הם המשיכו לנהל דין ודברים לעניין הגט. גם כשהתגוררה בארה"ב ביקר הנתבע את
23 בנו הצעיר מספר פעמים. לפיכך טענותיו לאי השגתה סתמיות ומעורפלות.

24 5. על פי סעיף 2 להסכם התשלום צריך היה להתבצע על פי שער הדולר היציג ביום התשלום.
25 שער הדולר ליום 21.2.94 היה - 2.93 ש"ח לכן הנתבע צריך היה לשלם על פי ההסכם, במועד
26 הרלוונטי סך של 118,520 ש"ח מחיר הקרן. היות וסכום זה לא שולם עד היום הוא עומד כיום
27 בתוספת ריבית והצמדה ע"ס 1,093,898 ש"ח. לכך היא מבקשת לצרף סך של 100,000 ש"ח בגין
28 נזק כספי ועוגת נפש שנגרמה לה. ככל שבית המשפט יקבע שאין לחשב את ההפרשים
29 והצמדות של הסכום שנקבע בהסכם, מתבקש בית המשפט לחייב את הנתבע בסל של
30 692,193 ש"ח בצירוף הסך של 100,000 ש"ח בגין נזק כספי ועוגמת נפש.

31 6. בסיכומיה הוסיפה התובעת שהנתבע מודה בחובתו לשלם את הסך הנ"ל על פי ההסכם אך
32 הוא מבקש לשלם את סכום הקרן בלבד כפי שנקבע במועד כריתת ההסכם בעוד שהודה

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

- 1 בבית המשפט כי שווי הדירה היום הוא 1,000,000 ₪ . הוא צירף שומה מטעמו לפיה שווי
 2 הדירה הוא 940,000 ₪. בהתאם לשיטתו מבקש לשלם לה רק 160,000 ₪ (מכפלת 40,000
 3 דולר לפי שער הדולר היציג כיום כ-4 ₪).
- 4 7. כסעד חלופי כספי עתרה לתשלום סך של 866,000 ₪, לפיו החישוב הבא : שוויה הדירה כיום
 5 הוא כ-940,000 ₪ (ע"פ חווה"ד השמאית שצורפה על ידי הנתבע), היא זכאית למחצית בסך
 6 470,000 ₪. בנוסף, לסכום זה מבקשת להוסיף חיוב עבור דמי שימוש ראויים בשל שימוש
 7 בלעדי על ידי הנתבע בדירה במשך כ-22 שנים (264 חודשים) שווי מחצית דמי השכירות
 8 הראויים להערכתה הם 1500 ₪, לחודש מכאן שהיא עותרת לתשלום סך נוסף של 396,000
 9 ש"ח.
- 10 8. התובעת מתייחסת לפסק הדין שצרף הנתבע לתביעתו לפיו ניתן צו לפירוק שיתוף בדירה
 11 בדירת ההסכם נשוא ההסכם, העדר הגנה, על ידי בית המשפט ברחובות (ראה פירוט בסעיף
 12 20 להלן) לטענתה, מעולם לא קיבלה הזמנה לדין באותה תביעה . יתרה מכך, על פי סעיף 7
 13 להסכם הסכימו הצדדים כדלקמן: "**הבעל והאישה מצהירים זה כלפי זה כי עם קיום**
 14 **האמור בהסכם אין לאחד תביעות או דרישות מאיזה סוג ומן שהוא כלפי השני, וכי אם**
 15 **הועלו בעבר טענות, תלונות או דרישות כאלה הם יבוטלו**". כלומר בהגישו את התביעה
 16 לפירוק שיתוף הוא פעל בניגוד להסכמות בין הצדדים.
- 17 9. התביעה כספית על סך של 147,841 ₪ - תמ"ש 31313-09-11
- 18 10. החוב לבנק דיסקונט נוצר על ידי הנתבע היה זה חשבון עסקי של הנתבע שניצל את שמה
 19 בהיותה נשואה לו. ניהול החשבון נעשה על ידו בלבד.
- 20 11. על פי ההסכם על הנתבע היה לשלם את החוב. המשמעות של אי סילוק החוב היא חוסר
 21 יכולתה של התובעת לפתוח חשבון בנק על שמה במשך למעלה מ-17 שנים.
- 22 12. עקב החוב התנהלו הליכי גבייה נגדה הוטלו עיקולים על סך של כ-2,000,000 ₪ כאשר
 23 במסגרת הליכים אלו נעצרה ושחררה לאחר שאמה שילמה עבור שחרורה.
- 24 13. בסמוך להגשת התביעה הצליח בנם של הצדדים, [REDACTED], להגיע להסכמות עם
 25 הבנק, שהקטין את גובה החוב לסך של 140,000 ₪ בלבד ולאחר שעלה בידו לגייס הלוואה
 26 בנקאית למימון תשלום זה, שולם החוב על ידי התובעת ונסגר תיק ההוצאה לפועל שנפתח
 27 נגדה. המימון התבצע באמצעות הלוואת גישור בלתי צמודה שנטל הבן, בסך 140,466 ₪.
 28 היא מחזירה את הריבית החודשית בתשלום חודשי ע"ס 800 ₪, לחשבון הבנק של בנה
 29 שבו ניטלה ההלוואה, ניתנה לפרק זמן של 12 חודשים בסופם עליה להחזיר את מלוא החוב
 30 בסך 140,466 ₪.
- 31 14. עלות קבלת הלוואת הגישור הייתה 3500 ₪. עד למועד הגשת הסיכומים שילמה 56
 32 תשלומים כהחזר הריבית בסכום כולל של כ-40,487 ₪. בגין רכיב זה חייב הנתבע לשלם לה

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

1 סך של 188,328 ₪ שכוללים את סכום הקרן בסך 140,000 ₪ והתשלומים הנוספים בגין
2 החזרי הריבית החודשית ששולמה, עד כה, בסך 40,487 ₪ בנוסף מבוקש החזר עלויות
3 העמלה בגין ההלוואה.

טענות הנתבע

6 טענותיו בתביעה לסעד הצהרתי בתמ"ש 15879-06-11 ובכתבי ההגנה שהגיש כנגד תביעות
7 האישה:

8
9 15. הוא הגיש ראשון, תביעה לפס"ד הצהרתי, ועתר לאכיפת ההסכם (תמ"ש 15879-06-11).
10 במסגרתה טען ש: "יש לקיים את ההסכם ככתבו וכלשונו". כלומר עליו לשלם עבור חלקה
11 של התובעת בדירה רק 40,000 דולר כשווים בשקלים ביום התשלום.

12 16. התובעת הגישה שתי תביעות שונות הנוגעות לאכיפתו של אותו הסכם האחת ב-תמ"ש-
13 11-09-31313 בה ביקשה לאכוף את ההסכם ביחס לחוב לבנק דיסקונט והשנייה ב-תמ"ש
14 13-12-12260 בנוגע לאותם 40,000 דולר שהיה עליו לשלם המתייחסים לדירת הצדדים
15 היא לא הגישה בקשה לפיצול סעדים, לפיכך הייתה מנועה מלהגיש תביעה זו. בנסיבות
16 הללו לטענתו קיים השתק עילה שהרי זוהי תובענה נוספת המבוססת על אותה מסכת
17 עובדתית מכאן שבתביעה הראשונה מצתה את מלוא הסעדים המגיעים לה בגין ההסכם.
18 (לעניין זה מפנה ל-בר"ע (תל אביב – יפו) 201207/98).

19 17. חלה התיישנות על התביעות הכספיות שהוגשו. מדובר בהסכם משנת 1994 בעוד התביעה
20 הוגשה בשנת 2013. גם על פי שיטתה ההסכם הופר 45 יום לאחר כריתתו וחתימתו מכאן
21 שהתביעה התיישנה. התביעה גם הוגשה בשיהוי, נגרם לו נזק ראייתי כבד ביכולת להוכיח
22 את ההגנות העומדות לו.

23 18. ההסכם מבוסס על תניות מקבילות שהם חיובים שיש לקיימם בו זמנית. כלומר תשלום
24 40,000 דולר כנגד קבלת ייפוי כוח, לצורך העברת הדירה. מדובר בחיובים שלובים. התובעת
25 פירשה באופן שונה את ההסכם ולכן לא הייתה מוכנה לתת ייפוי כוח. הוא מפנה לסעיף 43
26 (א) לחוק החוזים, התש"ל-ג-1973.

27 19. התובעת לא הוכיחה שביקשה לקיים את החוזה. יש לציין שבסעיפים 5,6 לכתב ההגנה ב-
28 תמ"ש 11-09-31313 טען שהפרה את ההסכם בכך שהבריחה את בנם המשותף לארה"ב
29 ומנעה ממנו קשר עם הבן ואף הפרה בכך שלא העבירה אליו מקרר ומדיח.

30 20. הוא הגיש כבר בשנת 2011 את התביעה לאכיפת ההסכם כדי לממש את מכירת הדירה
31 וליתן לתובעת את חלקה. אל התביעה צרף פסק דין של בית משפט השלום ברחובות מיום
32 2.11.95 שניתן בהעדר הגנה, בתביעה לפירוק שיתוף שהגיש בדירת בני הזוג. כבי השופט

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

- 1 ש [redacted] שדן בתביעה נתן צו לפירוק השיתוף בדירה נשוא ההסכם ואף מינה את עו"ד דינו
- 2 דאז [redacted] ככונס נכסים למכירתה, בנסיבות אלו אין לחייבו לשלם לה מעבר למוסכם
- 3 אלא להצהיר שעליו לשלם לה סך של 40,000 דולר לפי שער הדולר שקיים ביום התשלום
- 4 בפועל תמורת חלקה בדירה.
- 5 21. לחלופין אם לא תתקבל עמדתו מבקש להורות כי הצדדים יפעלו בהתאם לפסק הדין של בית
- 6 משפט השלום וכי הדירה תימכר ותמורתה תחולק בין הצדדים בחלקים שווים. בשנת 1994
- 7 בעת שבו נערך ההסכם הסכום של 40,000 דולר היווה מחצית משווי ערך הדירה. ככל
- 8 שיחויב לקיים את ההסכם מבקש לחייב את התובעת להעביר לו מקרר ומדיח בהתאם
- 9 לנקבע בסעיף 5 להסכם.
- 10 22. כמו כן, מבוקש קיזוז בשל הפרת ההסכם והברחת בנם הצעיר לארה"ב. התובעת ברהה
- 11 לארה"ב בניגוד לסעיף 8 להסכם מעשה זה מהווה הפרת חובה חקוקה המזכה אותו להיפרע
- 12 ממנו כעוולה נזיקית. הפיצוי בגין מעשה זה הוערך על ידו בסך 300,000 ₪. אותם מבקש
- 13 לקזז מכל חיוב שהוא חב. מדובר בחטיפה ונגרם לו נזק מאחר ולא ראה את הקטין כ-10
- 14 שנים.
- 15 23. ביחס לסעד הנדרש לתשלום דמי שימוש ראויים טוען שלא ניתן לתבוע שכ"ד בגין 20 שנים,
- 16 התביעה מוגבלת לתקופת ההתיישנות בלבד.
- 17 24. במסגרת תביעתה לאכיפת ההסכם לא יכולה התובעת לבקש במקביל שכר דירה שכן מדובר
- 18 בתביעה לאכיפת הסכם בעוד שע"פ ההסכם הדירה נמכרה לנתבע.
- 19 25. התובעת עזבה את הדירה מרצונה. היא לא צירפה חו"ד שמאי באשר לגובה דמי השכירות
- 20 ולא הוכיחה את תביעתה ביחס לרכיב זה.
- 21 26. יש לדחות את התביעה לפיצוי בגין הפרת הסכם, התובעת היא שהפרה את ההסכם באופן
- 22 גס ואינה זכאית לפיצוי.

דין

הטענות המקדמיות :

א. התיישנות ושיהוי.

ב. השתק עילה.

התיישנות ושיהוי

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

1 ס' 3 לחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958 (להלן: "החוק"), קובע שאין נזקקים לטענת התיישנות אם
2 היא איננה נטענת בהזדמנות הראשונה לאחר הגשת התובענה.

3 במסגרת כתב ההגנה טען הנתבע טענת התיישנות ביחס לתביעות האישה ושיהוי בהגשתה.
4 על טענה זו לא חזר בדיונים שהתקיימו לפני. יש לציין שכבר בקדם המשפט הראשון מיום 20.9.2012
5 הציע ב"כ כדלקמן: "הסכום היום נושא 250,000 ₪ עם הצמדה וריבית שעשה רואה חשבון. אמרתי
6 לחברי שייקח אותם, שייקח עוד 140,000 ₪ שזה החוב שיש בבנק וייקח עוד 100,000 ₪ וגמור את
7 התיק וכל צד ייצא לדרכו".

8 אני מוצאת לצטט דברים אלו על מנת להראות שהנתבע מתייחס בקדם המשפט הראשון לחובותיו
9 על פי ההסכם הן לעניין 40,000 הדולר אותם שיערך לסך של 250,000 ₪ והן לחוב בבנק דיסקונט
10 ומנגד איננו טוען כל טענה ביחס להתיישנות או שיהוי שאליהן התייחס בכתב הטענות.

11
12 לא זו ואף זו שהנתבע בעצמו הגיש בשנת 2011 את תביעתו אותה הכתיר בכותרת "בקשה לפסק דין
13 הצהרתי כשהסעד אותו ביקש היה לאכוף ההסכם. בכתבי טענותיו ובסיכומיו שב וטען שאת
14 ההסכם: "יש לקיים ככתבו וכלשונו".

15 סעיף 9 לחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958 קובע:
16 "הודה הנתבע, בכתב או בפני בית-משפט, בין בתוך תקופת ההתיישנות ובין לאחריה, בקיום זכות
17 התובע, תתחיל תקופת ההתיישנות מיום ההודאה; ומעשה שיש בו משום ביצוע מקצת הזכות, דינו
18 כהודאה לענין סעיף זה".

19
20 בנסיבות הללו ברי כי טרם חלפה תקופת ההתיישנות שכן כתב התביעה מטעמו של הנתבע הוגש אך
21 בשנת 2011 וההודאה בחוב לפני הייתה בשנת 2012. לפיכך טענת ההתיישנות והשיהוי נדחית.

השתק עילה

22
23 בכתב ההגנה לתביעת התובעת בתמ"ש 12260-12-13 ("כתב תביעה מתוקן לאכיפת הסכם ולמתן סעד
24 כספי") התייחס הנתבע לטענה זו של השתק עילה בסעיפים 8-10 לכתב ההגנה. לטענתו כבר הוגש כתב
25 תביעה מטעם התובעת בתמ"ש 11-09-1313 בו ביקשה לאכוף את עניין התשלום לבנק דיסקונט, סעד
26 שהוא חלק מאותו הסכם. בתביעה זו היא מבקשת לתבוע סעדים נוספים בגין אותה מסכת עובדות
27 לכן קיים השתק עילה כנגד תובענה נוספת המבוססת על אותה מסכת עובדות. על טענה זו לא חזר
28 הנתבע אלא בסיכומיו.

29
30 התובעת טוענת כי תיקים אלו נפתחו מלכתחילה על ידה כתיק הוצל"פ כאשר התובעת סברה שבידיה
31 הסכם שקיבל תוקף פסק דין. מאחר ולא ניתן היה לפתוח תיק הוצל"פ ביחס לטענתה כי פרעה את
32 החוב לבנק דיסקונט, בניגוד להסכם, היא נאלצה להגיש תביעה מתאימה ביחס לאותו חוב וכך אכן
33 עשתה. כשבית המשפט קיבל את הערעור על ראש הוצל"פ וקבע שההסכם לא קיבל למעשה תוקף

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

1 פסק דין, לא נותרה בידה ברירה אלא להגיש תביעה ביחס לכלל ההסכם. היא מפנה לתקנות בית
 2 המשפט לענייני משפחה לפיהן בגין כל סעד יש להגיש תביעה נפרדת. במקרה זה תביעה אחת עניינה
 3 סעד כספי והאחרת אכיפת הסכם.
 4 אני מוצאת לקבל טענות ב"כ התובעת, מה גם שתביעה לאכיפת ההסכם בנוגע לסעיף בהסכם הנוגע
 5 לדירה 40,000 דולר הגיש גם הנתבע ולכן גם אם לא הייתה מוגשת התביעה ביחס לאכיפת ההסכם
 6 על ידי התובעת הרי שבית המשפט היה דן בה במסגרת התביעה שהגיש הנתבע. יחד עם זאת אני
 7 מוצאת להדגיש שלא אדון בסעדים שאינם קשורים לאכיפת ההסכם כגון דמי שימוש, עוגמת נפש
 8 (סעיף 33 לכתב התביעה) שהרי התובעת עצמה טוענת שתביעות בשל סעדים שונים יש להגיש בתביעות
 9 נפרדות. באותו אופן אתייחס כמובן לדרישת התובע לפיצוי כספי בגין מה שהוא כינה חטיפת בנם של
 10 הצדדים מהארץ לפני למעלה מ-20 שנה.

תשלום 40,000 דולר ע"פ ההסכם

13 במסגרת כתב תביעתו מודה הנתבע בחובתו לתשלום הסכום שנקוב בהסכם. אולם לטענתו מדובר
 14 בתניות שלובות, שהיה על הצדדים לקיימם בו זמנית. לטענתו, היה עליו לבצע את התשלום כנגד
 15 הפקדת יפוי כח בלתי חוזר מטעם האישה, שישמש לצורך העברת הדירה על שמו ואילו לטענת
 16 התובעת מדובר בחיובים בלתי תלויים, דהיינו עצמאיים.
 17 שאלת אופי הקשר בין חיובי הצדדים לחוזה, האם הם שלובים זה בזה או עצמאיים נדונה בפסיקה
 18 כשאלה של פרשנות החוזה (ראה דברי כב' השופטת חיות ב- ע"א 1258/14 - מ. מגן אינטרנשיונל
 19 יזמות והשקעות בעמ' נ' עירית רמת גן, (פורסם באתר המשפטי: תק-על 2015(3), 10012(03/09/2015))
 20 כדלקמן:

21 " בפסיקה ובספרות נהוג להגדיר חיובים שלובים כחיובים חוזיים שיש לקיימם בו זמנית(ראו: סעיף
 22 43(3) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: חוק החוזים); ע"א 765/82 אלתרני אלעני,
 23 פ"ד לח(2) 701, 713-708 (1984) (להלן: עניין אלתר); ע"א 7938/08 מונסנגוני מכביאן, בפסקה 22
 24 לפסק דינו של השופט י'עמית (11.8.2011) (להלן: עניין מונסנגוני); דניאלפרידמן ונילי כהן, חוזים,
 25 כרך ג' בעמ' 89-92(2003)). השאלה האם חיובים חוזיים מסוימים שלובים זה בזה היא שאלה של
 26 פרשנות החוזה אשר יש להכריע בה על פי כללי הפרשנות המקובלים (ראו: ע"א 2568/98 פטר נ'
 27 חממי, פ"ד נז(4) 796, 801-800 (2003); עניין אלתר בעמ' 710-711), ואולם כבר נפסק בהקשר זה כי
 28 יש קושי לקבוע לגבי חיובים מסוימים כי הם שלובים כאשר הדבר לא נכתב מפורשות בחוזה ועל כן
 29 יש לנקוט זהירות כאשר לשון החוזה אינה תומכת בפרשנות לפיה חיוב מסוים מותנה או שלוב בחיוב
 30 אחר (שם)"

31 המבחן שנקבע בסעיף 43(א) (3) לחוק החוזים הכללי כמבחן לדחיית קיומו של חיוב הוא היעדר נכונותו
 32 ("מוכנותו") של הצד שכנגד (הנושה) לקיים את החיוב המוטל עליו. קרי, צד אחד אינו חייב לקיים את

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

1 החיוב לפני שהצד שכנגד יהיה נכון לקיים את החיוב גם הוא. נדרשים הן רצון והן יכולת בפועל לקיים
2 את החיוב. (לעניין זה ראה: שלו ג', דיני חוזים, כרך ג, מהדורת תש"ס-2000, בעמוד 77).
3 הנתבע טוען שההתחייבות על פי ההסכם הייתה התחייבות שלובה. לטענתו על התובעת היה להעביר
4 לו את יפוי הכח וכנגד זה היה עליו לשלם סך של 40,000 דולר. התובעת דוחה פרשנות זו של ההסכם
5 וטוענת שעל פי ההסכם היה על הנתבע להעביר לה סך של 40,000 הדולר תוך 45 יום ורק באותו מעמד
6 היה עליה להפקיד אצל ב"כ את יפוי הכח ברם הוא לא שילם את הסך הנ"ל.
7 מקריאת ההסכם ברי כי הפרשנות הנכונה, המבטאת את כוונת הצדדים היא הפרשנות שהתובעת
8 נותנת להסכם. פרשנות זו עולה בבהירות מנוסח ההסכם שנוסח כדלקמן:
9 **"הבעל יתן לאשה תוך 45 יום מהיום או עד למעמד סידור הגט הכל לפי המועד המוקדם יותר סכום**
10 **השווה ל 40 אלף דולר לפי השער היציג שיהיה בעת מתן הסכום, במעמד זה של מסירת הסכום**
11 **תפקיד האישה בידי הנאמנות של עו"ד [REDACTED] יפוי כח בלתי חוזר להעברת כל זכויותיה לבעל או**
12 **לפקודתו בדירה המשותפת והידועה כגוש [REDACTED] חלקה [REDACTED]."**
13
14 כלומר על הנתבע הוטלה החובה לשלם את הכסף ובאותו מעמד של קבלת הכסף היא הייתה אמורה
15 להפקיד את יפוי הכח בידי ב"כ הנתבע.
16 התשלום לא התבצע עד עצם היום הזה.
17 לטענת הנתבע לא הוכיחה התובעת שביקשה לקיים את ההסכם יתר על כן היא נעלמה לארה"ב
18 בכוונה לנתק אותו מילדיו ולכן לא הצליח למסור לה את הכסף על פי ההסכם. אולם מתברר מהראיות
19 שהוצגו שהתובעת עזבה לארה"ב כשנה וחצי, לאחר אישור ההסכם (זאת על פי דוח יציאות וכניסות
20 שצורף) יתר על כן מתברר על פי אותו דו"ח שהתובעת ביקרה בארץ משנת 1999 ועד שנת 2005 כ-11
21 פעמים ולתקופות ממושכות) כך שניתן היה להשיגה מה גם שהנתבע נמצא בקשר עם ילדיו. הנתבע
22 הודה בחקירתו כי ביקר את בנו בארה"ב (עמ' 7, שורה 1 לפרוטוקול מיום 30.9.13).
23
24 הנתבע אישר בחקירתו הנגדית שהרוויח במועד כריתת ההסכם רק 1500 ₪ רוצה לומר שלא היה לו
25 מאין לשלם את הסכום הנ"ל של 40,000 דולר ולמעשה ביקש לשלם את הכסף מתוך מחצית חלקו
26 בתמורה שתקבל מהדירה (עמוד 8 מול שורות 8-2 לפרוטוקול מיום 30.9.13). גם עו"ד [REDACTED] אישר
27 לבית המשפט שמעולם לא הפקיד הנתבע בידי את הסכום שיועד לתובעת על פי ההסכם (עמ' 3, מול
28 שורה 3).
29 התובעת העידה על כך שפנתה פעמים רבות לעו"ד [REDACTED], בא כוחו דאז של הנתבע דאז, כדי לקבל את
30 הכסף בהתאם להסכם (עמ' 13 מול שורות 31-30) אולם התשובה שקיבלה הייתה התחמקות (עמ' 14
31 מול שורות 1-2 לפרוטוקול).
32 לשאלה מדוע לא פעלה במשך 20 שנה כדי לממש את ההסכם השיבה: **"יש לי הסבר. לא היו בידי**
33 **האמצעים לשכור עו"ד כדי לממש את זה, כל דבר שהייתי מעקלת בנק דיסקונט היה שם עליו יד.**

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

1 כשחזרתי לארץ ונולדו הנכדים לבן שלי, גיליתי רצון טוב, הכנסתי אותו אלינו הביתה (הכוונה את
2 הנתבע ו.ב.ש) כדי שיהיה קרוב לילדים וכדי שנוכל לסיים את זה, תוך הבטחות שלו שהוא ישלם
3 את החוב (לבנק דיסקונט-הערה שלי ו.ב.ש)...היציאה שלי מהארץ הייתה כשנה וחצי לאחר ההסכם
4 הזה בהם ראה את הילדים, היה יכול לנסות לשלם, אבל המשיך להתלבי עד לפני כמה שנים, עד
5 הזמן שהחלטתי להגיש את התביעה". (עמ' 12 מול שורות 16-22 לפרוטוקול מיום 30.9.13).

6
7 הנתבע לא הציג כל ראיה פוזיטיבית לכך שניסה לשלם את הסכום או שהפקיד אותו לטובתה אצל
8 עו"ד [REDACTED] לשיטתו גם לא התכוון לעשות כן שכן לשיטתו היא הייתה צריכה להפקיד קודם לכן את
9 יפוי הכח ולא כן הוא.

10 הנתבע טען שפעל למכירת הדירה. ביחס לכך הציג תצהיר של עו"ד [REDACTED] בא כוחו דאז, שייצג אותו
11 במסגרת הליך פירוק השיתוף שנקט בבית משפט השלום ברחובות. כאמור ניתן פסק דין לפירוק
12 שיתוף בהעדר הגנה (צורף פסק הדין). התובעת טוענת שלא נעשתה כל פנייה אליה בנוגע לפירוק
13 השיתוף כתב התביעה לא הגיע לידיה.

14 אני מקבלת את טענת התובעת שכן טענות הנתבע לפיהן מחד, לא השיבה לכתב התביעה לפירוק
15 שיתוף(כדי להשיב הייתה אמורה לקבל אותו) ומאידך שנעלמה אין עולות בקנה אחד אם אכן לא
16 ניתן היה להשיגה הכיזד ניתן פסק הדין לפירוק השיתוף בהעדר הגנה?

17 עוד כדאי לציין שהתביעה לפירוק שיתוף עולה בקנה אחד עם חוסר יכולתו הכלכלית לשלם את
18 התמורה עבור מחצית חלקה של התובעת בדירה שכן אם הסכום היה בידיו ויכול היה לקיים את
19 ההסכם, לא היה צריך לפעול למכירת הדירה בשוק החופשי. בפועל גם כשהחזיק בידיו פסק דין
20 לפירוק שיתוף לא פעל למכירת הדירה והעברת מחצית התמורה לתובעת.

21
22 לאור כל האמור לעיל מסקנתי שיש לקבל את התביעה ולקבוע שהתובעת זכאית ל סך של 40,000 דולר
23 בהתאם להסכם כשהם נושאים הפרשי הצמדה וריבית צמודה כערכם כיום.

24
25 בדיון האחרון שהתקיים ביום 18.11.15 הצהיר הנתבע שהוא מבקש לתת לאישה שוויה של מחצית
26 הדירה כערכה כיום (עמ' 34 מול שורות 9-10 לפרוטוקול), גם בדיון מיום 4.3.15 הסכים הנתבע עם
27 בית המשפט שהסכום שנקבע בהסכם עבור מחצית חלקה של התובעת בדירה איננו יכול להיות
28 בערכים של שנת 94 (עמ' 5 מול שורות 7-8 לפרוטוקול). במסגרת סיכומיו טען שהיה ותביעתו תדחה
29 ותתקבל זו של התובעת. הוא עותר למכירת הדירה ולחלוקת תמורתה, באופן שווה בין הצדדים לאחר
30 ניכוי ההוצאות.

31 בסיכומי התשובה מתייחס ב"כ התובעת לכך וטוען שעל הנתבע לשלם סך הסך של 40,000 דולר מוצמד
32 מיום 19.2.1994. סכום שלא יכול לפחות ממחצית שווי הדירה כיום.

33 אני רואה בדברים אלו הסכמה להצעת הנתבע למכור את הדירה ולשלם לתובעת את מחצית ערכה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

1 לפיכך בהמשך לצו לפירוק השיתוף שניתן כבר על ידי כב' השופט [REDACTED] מן מבית משפט השלום
 2 ברחובות (פסק דין מיום 2.11.95, דירת הצדדים תימכר בשוק החופשי כשהיא נקייה מכל אדם וחפץ
 3 התמורה, לאחר ניכוי הוצאות המכירה תחולק באופן שווה בין הצדדים. הליך המכירה יתבצע באופן
 4 מידי. מאחר וקיים חוסר הסכמה ונתק עמוק בין הצדדים, אני מורה שהדירה תימכר במסגרת הליך
 5 כינוס שיתקיים לפני ראש ההוצל"פ שימנה את הכונסים על פי שיקו"ד. ההליך יתנהל בהתאם לתקנות
 6 ההוצל"פ, אלא ששכר הכונסים יקבע בהתאם לשכר הקבוע בתקנות בית המשפט לענייני משפחה.

7
 8 בכתב הגנתו טען הנתבע טענת קיזוז וביקש מבית המשפט לקבוע שהתובעת חייבת לו סך של 300,000
 9 ₪ בגין חטיפה שבוצעה לכאורה בעת שנסעה לארה"ב עם בנם הצעיר, [REDACTED]. אינני מוצאת להתייחס
 10 לטענה לקונית זו.

11 על הטוען טענת קיזוז להתכבד ולפרט את תביעתו ראה דברי כב' הנשיא שמגר בע"א 579/85, ב"ש
 12 288/86, ב"ש 332/86 משה אריאן נ' בנק לאומי לישראל בע"מ, פ"ד מ(2), 765, 767-768 (1986).

14 "טענת הקיזוז חייבת לפרט את הסכום הנתבע במסגרתה ואף
 15 להציג במדויק את מערכת הנתונים אשר עליהם היא מבוססת.
 16 כפי שנאמר בע"א 236/83 (לאור נ. בנק איגוד לישראל בע"מ - לא
 17 פורסם, בעקבות ע"א 544/81, מנחם קיהל בע"מ נ. סוכנות
 18 מכוניות לים התיכון בע"מ וערעור שכנגד, פד"י ל"ו(518), (3) יש
 19 להעלות טענת קיזוז בצורה מפורטת וברורה כדרך שמנסחים כתב
 20 תביעה. דרישת קיזוז בעלמא ועל דרך הסתם, אין בה כדי ליצור
 21 תשתית מספקת עליה ניתן לבסס תביעת קיזוז המצדיקה דיון
 22 לגופה או הענקת רשות להתגונן." (ראה גם: ע"א 82/81 דו-עץ
 23 בע"מ נ' ישעיהו וייסנברג בפשיטת רגל באמצעות הנאמן עו"ד גד
 24 נשיץ, פ"ד לז(2), 355, 360-361 (1983).

25
 26 דרישת הקיזוז של הנתבע איננה עומדת בכללים שנקבעו בפסיקה ולכן אני מוצאת לדחותה.

החוב לבנק דיסקונט

27
 28
 29
 30 בהתאם להסכם על הנתבע היה לשלם את החוב שהיה קיים בבנק דיסקונט בחשבונה של התובעת חוב
 31 שלא שולם ותפח. במסגרת הסדר חובות, במעורבות בנם של הצדדים ובסיוע הלוואת גישור החוב
 32 עומד היום על סך 188,328 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

1 בכתב הגנתו טען הנתבע שהחוב נוצר כתוצאה ממשיכות עסקיות ואישיות של התובעת, עובר לכריתת
2 ההסכם אך הוא הסכים לקחת על עצמו את החוב בכפוף למילוי שאר התחביויות על פי ההסכם. עוד
3 טען כי החוב בבנק נפרע ע"י בנם כשהיה ביניהם הסדר בלתי כתוב שהקנה לו זכויות בחלקה בגוש
4

דיון והכרעה

5
6 בהתאם לנקבע בסעיף 2 להסכם על הבעל היה לפרוע את כל החוב המגיע לבנק מהחשבון שעל שם
7 האישה בחשבון מס' [REDACTED] בנק דיסקונט סניף [REDACTED]
8 מאחר והנתבע טען שמי ששילם בעד החזר החוב היה בנם המשותף, הובא הבן לעדות.
9 הבן [REDACTED] העיד שהיה מעורב באופן פעיל בסגירת החוב (עמ' 24 מול שורה 13 ושורה 23
10 לפרוטוקול מיום 23.6.14). הוא העיד כי התיק הוצאה לפועל שפתח הבנק בגין החוב נפתח בשנת
11 1992 (עמ' 24 מול שורה 31). הוא אישר בעדותו שמספר חשבון הבנק בגינו נפתח תיק הוצאה לפועל
12 הוא [REDACTED] (עמ' 25 מול שורות 8-9 לפרוטוקול). בתחילת שנת 2011 שולם החוב (עמ' 29 מול
13 שורה 24 לפרוטוקול). הוא אמנם נטל את ההלוואה לסגירת החוב אך התובעת משלמת את הריביות
14 באמצעות חשבוננו במשך 3 שנים (עמ' 30 מול שורות 3-5 לפרוטוקול). ההלוואה הבסיסית הקרן היא
15 140,000 ₪. בתום 3 שנים, לאחר תשלום הריביות תוחזר מלוא הקרן (עמ' 30 מול שורות 7-11
16 לפרוטוקול).

17 עוד אישר בנם של הצדדים שהחוב היחיד שהיה לאמו בבנק דיסקונט היה אותו חוב קא עסקינן (עמ'
18 25 מול שורות 20-21 לפרוטוקול).
19 ביחס לטענת אביו הנתבע לפיה קיבל מחצית מגרש בגדרה בתמורה לסגירת החוב העיד שהוא עשה
20 כל שביכולתו כדי שאביו ישלם את החוב אך הטענה בדבר העברת המגרש היא שקרית: "שנים
21 התחננתי לאבי, עשיתי הכול כדי שהוא ישלם. הוא רואה שיש לי כבר 3 שנים את החוב של
22 140,000 ₪. הוא יודע שאני מתקשה לקבל משכנתא לבית שלי... הוא לא רוצה לשלם כי זה הוא.
23 אין לי דרך להסביר את זה.. אני בסוף השנה צריך לגייס 140,000 ₪ וזה לא מעניין אותו (עמ' 28
24 מול שורות 16-22 לפרוטוקול).

25 כבר מראשית ההליכים ובחקירתו הודה הנתבע בקיום החוב.
26 כך למשל במסגרת עדותו הודה כי התחייב בפני בנו להחזיר את החוב. "הבן שלי [REDACTED] פנה אליי .. תן
27 לי ואני אסגור 140,000 ₪ ואז הוא שילם 140,000 ₪ ואני התחייבתי כלפיו להחזיר לו ערבויות" (עמוד
28 4 מול שורות 8-10 לפרוטוקול מיום 23.6.14). גם בסעיף 5(א)(2) לתצהירו הודה בחוב.
29 בדיון מיום 20.9.12 הצהיר לפרוטוקול שישלם את ה-140,000 ₪ (עמ' 5 שורה 9). בא כוח הוסיף כי
30 הם מסכימים ל-140,000 ₪ (עמ' 3 מול שורה 18 לפרוטוקול).
31
32

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

1 בדיון שהתקיים ביום 18.11.15 העלה הנתבע טענה חדשה לפיה אין זהות בין מספר החשבון שהתחייב
2 לפרוע במסגרת ההסכם לבין מספר החשבון ששילם הבן [REDACTED] לסילוק החוב. לאור זאת, אפשרתי
3 לתובעת להמציא אישור מבנק דיסקונט לעניין זה. ביום 29.11.15 הוגשו המסמכים מטעמה.
4 בסיכומי תשובה צירפה כנספח א אישור מתוקן מטעם מחלקת הגבייה בבנק דיסקונט.
5 מהמסמכים עולה כי מספר החשבון הנקוב בהסכם הוא מספר החשבון המקורי בבנק דיסקונט
6 שמספרו [REDACTED] 534. התובעת צירפה לסיכומי התשובה אישור מחלקת הגבייה של בנק דיסקונט
7 מיום 19.11.15 לפיו: "הננו לאשר כי על שמך התנהל חשבון מס' [REDACTED] בלבד בסניף [REDACTED]
8 בבנק דיסקונט לישראל בע"מ. בחודש ינואר 1990 הועברה יתרת החובה בחשבון הנ"ל לחשבון מס'
9 [REDACTED] 534 בסניף [REDACTED] לטיפול משפטי. צורף מכתבו של עו"ד [REDACTED] בא כוחו של הבנק כנספח
10 למסמכי התובעת ממנו עולה כי הוא מאשר שהחוב שולם על ידי התובעת ובעקבות כך נסגר תיק
11 הוצאה לפועל שפתח נגדה הבנק.
12 מעיון באישור הבנק המתוקן שצירפה לסיכומי התשובה עולה כי מדובר בחשבון יחיד שנוהל על ידה
13 בבנק דיסקונט.
14 הנתבע טען לראשונה בסיכומיו כי ע"פ ההסכם חלה עליו החובה לתשלום יתרת החובה שהייתה
15 בחשבון המקורי מספר [REDACTED] על סך של 30,000 ש"ח. ע"פ אישור הבנק יתרת חובה זו הועברה לחשבון
16 מספר [REDACTED] 534 בגינו נפתח תיק הוצאה לפועל. החשבון הנ"ל היה חשבונה העסקי של התובעת
17 והחוב נוצר מעסקי התובעת.
18 ב"כ התובעת התייחסה לכך בסיכומי תשובה וציינה כי מדובר בטיעון חדש המהווה הרחבת חזית
19 אסורה ואני מקבלת טענתו.
20 יש לציין [REDACTED] בנם של הצדדים העיד על חוסר הלימה בין מספר החשבון שמצוין בהסכם לבין מספר
21 החשבון שצוין בתיק הוצאה לפועל והשיב כי בבנק דיסקונט בתור לקוח עסקי, לכל חשבון יש שניים:
22 חשבון ארוך וחשבון קצר. לכל חשבון יש שני מספרים. בנק דיסקונט עושה הסכמים עם החשבון
23 הארוך (עמ' 25 מול שורות 19-14 לפרוטוקול).
24 ממקבץ הראיות שנפרסו לפני, אני מוצאת לדחות את טענות הנתבע ביחס לזהות החשבון ולקבוע
25 שעליו לשלם את יתרת החוב כפי שהתחייב בסעיף 2. כלומר החוב בסך 140,000 ₪ בתוספת עלות
26 נטילת ההלוואה ותשלומי הריבית. כל אלו הסתכמו בעת הגשת הסיכומים בסך כולל של 188,328 ₪
27 סכום זה יעודכן בהתאם לתשלומים הנוספים שמשלמת התובעת במסגרת החזר החוב עד מועד החזר
28 התשלום בפועל על ידי הנתבע.
29 הואיל וקבעתי כי דירת בני הזוג תמכר והצדדים יחלקו בתמורתה, הרי שהחוב הנ"ל יופחת מחלקו
30 של הנתבע בתמורה שתתקבל מהדירה ויועבר לידי התובעת.
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

תמ"ש 11992-06-13

1
2
3 זוהי תביעת התובעת למתן צו מניעה קבוע האוסר והמונע לעשות כל פעולה ואו העברה כספים מחלקו
4 של הנתבע בעיזבון הוריו המנוחים [REDACTED] ז"ל (להלן: "המנוחים") וכן צו מניעה
5 המורה למנהל עזבונו, עו"ד [REDACTED] שלא להעביר לנתבע את חלקו בעיזבונו. להליך זה צורפה אחותו
6 [REDACTED] הוריו המנוחים וכן מנהל העזבונו,

7 עו"ד [REDACTED]
8 התובעת טענה שמדובר במסמך הנחזה להיות המחאת זכות הנושא תאריך יום 14.4.11 (להלן:
9 "המסמך") המסמך לטענתה פיקטיבי ואו מסמך מזויף שאין לו נפקות משפטית כלשהי. באמצעות
10 המסמך ביקש הנתבע להבריח כספים מעיזבונו הוריו המנוחים למרות העיקול שהוטל על ידי התובעת
11 בהליכי לשכת הוצאה לפועל.

12 התובעת טענה במסגרת כתב התביעה שבשיחה עם אחותה של הנתבע (הנתבעת 2) שללה הנתבעת כל
13 קשר עם הנתבע מאז פטירת אמם, דהיינו מאז כשלוש שנים.
14 בסיכומיה טענה שהנתבע לא הצליח להוכיח את גרסתו על ויתור גורף של כל חלקו בעיזבונו הוריו
15 המנוחים, זאת לאחר שוויתר על עדות אחותו.
16 צווי המניעים נחוצים לתובעת כדי לאפשר לה לקבל את הכספים המגיעים לה על פי פסק הדין שיינתן,
17 ככל שלא תוכל להיפרע מהעיקול שהטילה על חשבון הבנק של הנתבע תוכל לנסות ולהיפרע מחלקו
18 בעיזבונו הוריו.

19
20 לטענת הנתבע עיזבונו הוריו נוהל על ידי עו"ד [REDACTED] והוא חתם ביום 14.4.11 על המסמך הממחה את
21 המסמך אומת על ידי עו"ד ונשלח למנהלי העיזבונו. בתאריך 23.6.11
22 ביקשה התובעת להטיל עיקול על חלקו בעיזבונו הוריו המנוחים. ביום 27.6.11 ניתן צו עיקול וביום
23 30.6.11 הודיע מנהל העיזבונו שאין בידי כספים של הנתבע זאת מכח המסמך של המחאת זכויותיו.
24 כלומר, המסמך הועבר אליו טרם הטלת העיקול על ידי התובעת.

25 בפועל הצליחה התובעת לעקל במסגרת תביעתה זכויות כספיות וני"ע בבנק [REDACTED]
26 בחשבונו של הנתבע בשווי של כ-700,000 ₪ והיא עדיין רשומה כבעלים של מחצית הדירה. בדיון מיום
27 23.2.14 בפני הרשם הועמד סכום העיקול על סך של כ-662,284 ₪ ואילו סכום תביעתה הועמד ע"ס
28 692,000 ₪ לפיכך גם ללא כספי העיזבונו שהומחו לטובת אחותו, הטילה התובעת עיקולים על מלוא
29 תביעתה. מכאן, העברת כספי העיזבונו לאחותו הייתה כדין.

30 מאחר והחלטתי שדירת הצדדים תימכר וחלקה של התובעת ישולם מהכספים שיתקבלו מתמורתה
31 והואיל והעיקולים שהוטלו על ידי התובעת על חשבונות הנתבע מהוויים הבטחה למרבית החוב
32 (התובעת תוכל ככל שתרצה גם להטיל עיקול על חלקו בתמורה שתתקבל מהדירה) כל אלה יש
33 בהם כדי להבטיח תביעותיה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

לכן אני מוצאת לדחות את התביעה הזו שלמעשה גם לא הוכחה כדבעי .

סוף דבר :

א. ההסכם הוא בר אכיפה ויש לאכפו

ב. הנתבע ישלם לתובעת בהתאם להסכם סך של \$ 40,000 כשסכום זה יחושב על פי שיעורו השיקלי במועד אישור ההסכם ולסכום הנ"ל יוספו הפרשי הצמדה בצירוף ריבית צמודה בהתאם לחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א 1961 ממועד החיוב (45 יום לאחר אישור ההסכם) ועד למועד השלום בפועל.

ג. לאור הסכמת הצדדים קבעתי שביצוע סעיף ב' לעיל יתבצע על יד כך שהתובעת תקבל את מחצית התמורה מתוך מכירת דירת הצדדים, שתימכר בשוק החופשי כשהיא נקייה מכל אדם וחפץ שכן הייתה הסכמה שהסכום הנ"ל היווה את שווייה של מחצית הדירה . כל אחד מהצדדים רשאי לרכוש את חלקו של הצד האחר במסגרת התמחרות. הדירה תימכר באופן מידי בהליך כינוס שיתנהל לפני ראש ההוצל"פ כששכר הכונסים ישולם בהתאם לקבוע בתקנות בית המשפט לענייני משפחה.

ד. הנתבע ישלם לתובעת את כל הכספים ששילמה ואו שעדיין עליה לשלם עבור החזר מלא של החוב לבנק דיסקונט, המשולם באמצעות הלוואה. סכום שבעת הסיכומים עמד על סך של 188,328 ₪ , הסכום יעודכן למועד התשלום בפועל. הסכום הנ"ל ישולם לה מתוך חלקו של הנתבע בתמורה ממכירת הדירה ובמידה והנתבע ירכוש את חלקה בדירה ישלם סכום זה במועד הרכישה . היה והתובעת תחליט לרכוש את חלקו הרי שתפחית מהתמורה המגיעה לו את הסכום הנ"ל.

ה. התביעה לצו מניעה נדחית.

ו. הואיל וקבלתי את התביעות ישלם הנתבע לתובעת הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך של 35,000 ₪ סכום הנושא תוספת ריבית והצמדה ממועד פסק הדין ועד התשלום בפועל.

ניתן היום, י"ט אדר א' תשע"ו, 28 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

ד"ר ורדה בן שחר, שופטת

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

28 פברואר 2016

תמ"ש 12260-12-13

תמ"ש 15879-06-11

תמ"ש 11992-06-13

תמ"ש 31313-09-11

- 1
- 2
- 3

הלהתניח סגורות